

Presstopp nästa Boteblad
torsdagen den 25/5

Efter ett halvt sekel återvände Alice Johansson till sin hembygd
SIDAN 16

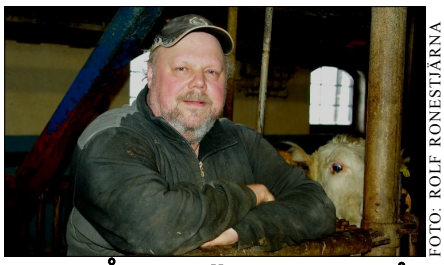

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

Martin Åslund är en av Boteås många företagare SIDAN 6

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

Lars Överholm är en av Boteås många företagare SIDAN 8

Botebladet

VÅREN 2017 Ansvarig utgivare: Boteåparlamentet

SNABBT BREDBAND BLIR NU VERKLIGHET I BOTEÅ!

Ungdomar flyttar tillbaka till Boteå

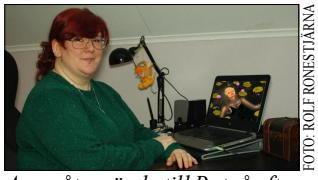

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

Anne återvände till Boteå efter sina studier. SIDAN 10

Alltid full aktivitet på Offers snickeri

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

Pension är ett okänt begrepp för Kalle på snickeriet. SIDAN 14

En ny dansorkester bildad i Björksjön

FOTO: ULLA BODIN

Första spelningen var en dans-kväll på hemmaplan. SIDAN 22

Övrigt innehåll:

	Sidan
Anslagstavlan	34-35
Arne och Arga Gubben	33
Björkå & Björksjön	13,22
Boteå Bibliotek	5
Boteå Byavakt	26
Boteå Församling	27
Bredband i bygden	3
Gästboken	36
Insändaren	32
Signerat	2

FOTO/ARKIVBILD: ROLF RONESTJÄRNA

Anmälningstiden för fiberuppkoppling går ut den 31 mars

Efter ganska många turer tyder det mesta på att grävningar och nedläggning av fiberkabel, mellan Sollefteå och Undrom, kommer att dra igång inom en ganska snar framtid.

Eventuellt kommer grävningar igång redan till sommaren

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

Mikael Näsström, verksamhetsansvarig på Sollefteå Stadsnät, vill att kunden ska stå i centrum och att alla som önskar ska få tillgång till fiberuppkoppling. SIDAN 3

Nya ägare är på gång till butiken i Undrom

De nya ägarna räknar att vara på plats inom några veckor

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

SIDAN 4

SIDAN 24: BOTEÅBO UTSATTES FÖR SVÅR MISSHANDEL

Sidan 30: Många vittnesmål om att en tomte har blivit sedd i bygden

LEDAREN

Välkommen att ta del av ännu ett fullmatat nummer av Botebladet, Boteås egen tidning!

Inför det här numret har det varit lite nyhetstorka, bl a för att det inte har hållits så många arrangemang nu i vinter. Samtidigt öppnar ju det för andra typer av artiklar, vilket i sin tur är intressant. Kort innan pressläggning såg det riktigt magert ut och jag funderade t o m att som nödlösning skriva en artikel om min sex månader långa Syd-Amerikaresa för drygt 35 år sedan. Vem vet, kanske dyker den i värsta fall upp den dag då nyhetstorkan är total. Bästa sättet för Dig att slippa det lågvattenmärket är givetvis att bistå med material till tidningen eller att ställa upp för en intervju när du blir tillfrågad.

Just nu är det kanske byns butik och bredbandsfrågan som är mest på tapeten. Båda dessa ting är viktiga, både för oss var och en personligen och för bygden i stort. Det handlar nämligen om framtiden och hur vi vill att den ska bli. Ibland frestas vi att tänka både kortsiktigt och egoistiskt. Men det gäller kanske att lyfta blicken och se och planera inför framtiden, som inte bara är vår utan även deras som en dag ska ta över efter oss.

Nästa nummer av Botebladet kommer ut vecka 22-23 och sträcker sig augusti månad ut. Ha en välsignad vår och väl mött på alla de trevliga och intressanta satsningar som bygden har att erbjuda!

Rolf Ronestjärna, chefredaktör

Presstopp nästa Boteblad 18/5

Bengt Stattin gillar att befinna sig i hetluften

Claire Sjölander klär gärna Boteåborna

Gerd Öberg har alltid tyckt om att motionera

Botebladet

ÅRGÅNG 2007

Butik Skönа Rum invigd

HANDLAR'NS FRAMTID SER ÅTER LJUS UT

Politikermöte på Bettans

De nya ägarna har många idéer inför framtiden

Ronestjärna sjunger ut

Övrigt innehåll:

Stolmaten på Kalkuls skola risterar

lejas ut till Köket

Bilden ovan visar hur Botebladet såg ut för exakt tio år sedan. Gamla nummer finns till försäljning!

Kontakta gärna oss i redaktionen:

Rolf Ronestjärna 0612-601 23

Erik Sundberg 0612-603 05

Ulla Bodin 0612-603 77

PRESSTOPP NÄSTA BOTEBLAD
torsdagen den 25/5 2017
Notera detta datum i Din planering!

STOP

Signerat

Jaha, då sitter jag här vid skrivbordet och funderar över vad jag lovade Rolf, när han en fredag innan gubbandyn frågade om jag kunde skriva några rader i Botebladet. Som vanligt, för en person som jag med många bollar i luften, så infann sig inte den där tiden till att författa något, utan det blev, som vanligt, bara att sätta sig ner och göra det. Man får ta sig tid, som det så vackert heter. För självklart sade jag Ja till Rolf, då jag myser fantastiskt när jag får slänga mig ner på soffan en stund och läsa alla berättelser och reportage i Botebladet om nu och gammalt tillbaka.

Till sommaren fyller jag 38 år. Herregud vad tiden går, tänker jag! När jag växte upp i Undrom/Boteå, på 80- och 90-talet såg det lite annorlunda ut. Då hade vi Föreningssparbanken, med Ingrid Nilsson, och jag minns än hur spännande man tyckte det var att gå in där med sparbössan och bankboken. Ingrid var alltid så glad och hjälpsam. Annat var det när man cyklade bort till Macken i Undrom, där var det raka motsatsen. Sven, som stod bakom disken, blängde när man skulle köpa godis och man var livrädd för honom. Sedan hade vi posten med Gerd, där man hämtade sina paket, det var alltid lika spännande.

På sommaren var det stranden som gällde, lika då som nu, med bad och beachvolleyboll. Det blev många härliga kvällar där nere med kompisarna. En hel del tid spenderades också nere på fotbollsplan. Under vintern var det skidåkning som gällde, tills jag insåg att ishockeyn var mycket roligare. Vi var ett antal grabbar från Undrom som spelade ishockey i Sollefteå. Vid ca 15 års ålder insåg jag att någon hockeyspelare skulle jag inte bli och intresset för fotboll, mopeder, snöskotrar, maskiner och flickor kom att ta allt mer tid. Vid det här laget gick jag i 9:an på Vallaskolan och det var dags att välja inriktning, vilket inte är helt lätt för en 15-åring. Jag valde Transporttekniska programmet. På sommarlovet efter 9:an ångrade jag mig efter lite funderingar med pappa. Jag minns att han sa: "Köra maskiner kan du göra sen ändå, läs till elektriker istället, så har du något att falla tillbaka på." Så elprogrammet i Sollefteå fick det bli. Men efter studenten var det dåligt med eljobb, så det blev diverse jobb på bl a Svalöv Weibull i Lännäs, där jag hade sommarjobbat många år innan.

1999, kände jag att det var dags att ta tag i det jag hade utbildat mig till, så jag for ner till Stockholm och började jobba som elektriker. Det blev två år där nere i Stockholm. Men vilken pina det var! Gud, vad jag längtade hem! Jag åkte hem nästan varje helg. Det bästa med den utflykten var att jag insåg och märkte hur otroligt fint och bra vi har det här i Boteå. Man är uppvuxen med skogen, jakten, maskiner och friheten. Det var stora kontraster mellan Stockholm och Tybränn, så 2002 hade jag fått nog av Stockholm och flyttade hem och började jobba på Kempes El och i samband med det blev jag mer aktiv i min firma som idag heter Stattins Hyveltjänst AB.

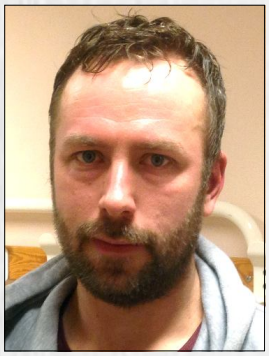

Idag bor jag i min farfars och farmors gamla hus där jag trivs utmärkt med mina två barn William och Clara och min nya sambo Emma. Avslutningsvis vill jag säga att det är här i Boteåbygden jag vill leva och verka, här har jag min själ och mitt hjärta.

Johan Stattin, Tybränn

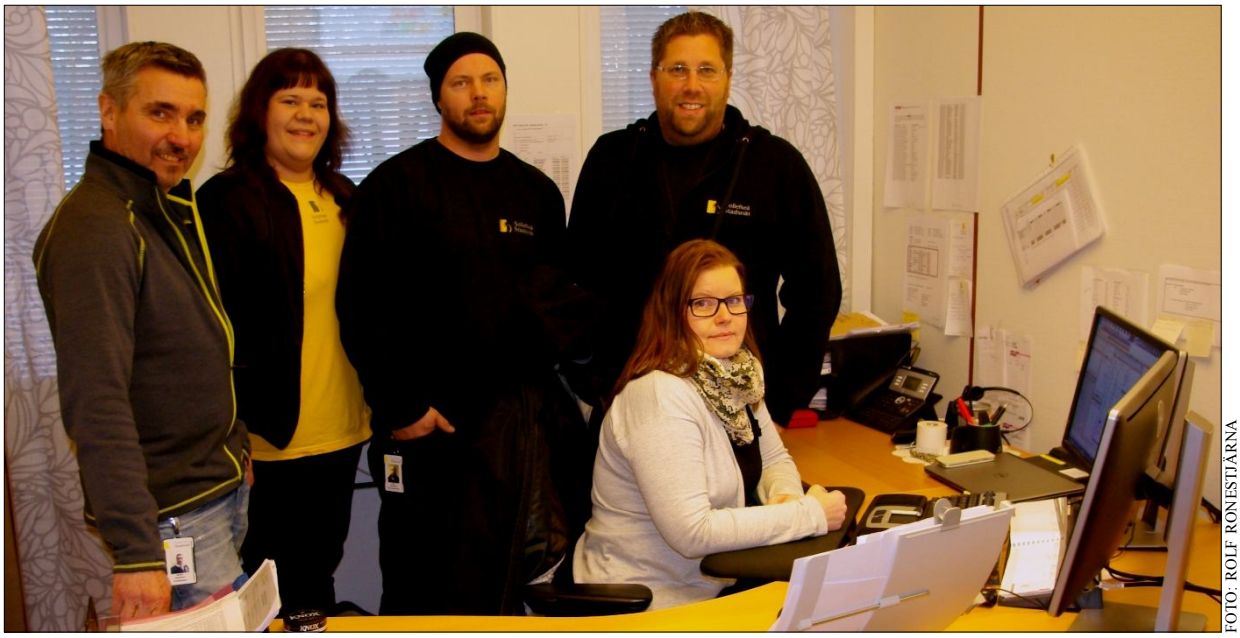

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

Sollefteå Stadsnät, här representerad av halva arbetsstyrkan, vill förse kommuninvånarna med fiber.

Kommunens bredbandssatsning i Boteå framskrider

Om alla bitar faller på plats kan grävningarna dra igång redan i sommar

I *Botebladets* tre senaste nummer har det informerats om *Sollefteå kommuns* planerade bredbandssatsning i *Boteå* med omnejd. *Sollefteå Stadsnät* har hållit två informationsmöten i *Sunnersta Folkets Hus* och även den privata aktören *IP-Only* har hållit ett möte på *Rixdan* i *Björkå* och åtminstone ett par möten på *Hullsta Gård*. Båda aktörernas avtalsperiod går ut den 31:a mars.

Sollefteå Stadsnät har så här långt grävt fram till *Västerstrinne* och förhoppningen är att man, efter det att avtalsperioden har gått ut, så snart som möjligt ska kunna projektera och gräva den återstående sträckan ned till *Undrom*. *Mikael Näsström*, verksamhetsansvarig på *Sollefteå Stadsnät*, berättar att det dock är ytterligare några pusselbitar som behöver falla på plats innan man kan fortsätta med att gräva ned resterande stomnät. Dels måste avtalet med *Trafikverket*, när det gäller grävning i vägområdet, bli klart. Dessutom gäller det att *Länsstyrelsens* handläggningstid i ärendet inte drar ut på tiden. Till sist handlar det om att få med så många hushåll som möjligt på tåget. *”Vår ambition är att komma igång och gräva så fort som möjligt och vår förhoppning är att så många hushåll som möjligt ska ta vara på tillfället att ansluta sej”*, säger *Mikael Näsström*.

Tidigare har vissa procentsatser, för antalet hushåll som behöver ansluta sig, funnits med i resonemanget. Dessa procentsatser har dock stadsnätet nu fått lägga åt sidan, eftersom det mesta talar för att man aldrig kommer att kunna nå upp till de nivåerna. Målsättningen och planen är nu istället att alla som vill ansluta sig till stomnätet ska kunna göra det och det till den kostnad som man presenterade i sitt utskick för en tid sedan. Och om allting går som man hoppas, så kommer även sträckan *Grillom-Undrom* att innefattas i projektet.

En frågeställning, som säkert har funnits på mångas läppar, är om *Sollefteå Stadsnät* och *IP-Only* inte skulle kunna tänka sig att samarbeta. *”Vi på stadsnät sätter kunden i centrum och vi välkomnar därmed ett samarbete. Sen före jul har vi därför haft ett antal möten med IP-Only. Vårt förslag var att vi, för att hålla kostnaderna nere, gemensamt skulle söka bidrag och bygga stomnätet tillsammans, men det var inget som IP-Only var intresserade av. Vi har därför bett dom att komma med ett eget förslag, vilket dom hittills inte har gjort”*, berättar *Mikael Näsström* och hälsar avslutningsvis att intresserade grävföretag i *Boteå* är välkomna att höra av sig till stadsnätet inför den kommande upphandlingen.

av Rolf Ronestjärna

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

Efter drygt ett år i Undrom så funderar Daniel Wadenholm på att flytta tillbaka söderut.

Nya ägare till butiken i Undrom ska vara på ingående

De nya ägarna säger sig vara på plats i Undrom redan i början av mars

Sedan den 1:a december 2015 har butiken i *Undrom* drivits av *Daniel Wadenholm*. Sedan en tid tillbaka har butiken legat ute till försäljning och ett antal personer har visat intresse för den. Enligt Daniel ska dock butiken vara såld nu och de nya ägarna vara på ingående. Jag lyckas växla några ord med en av ägarna, över en knastrig telefonlinje, strax innan tidningen går i tryck. Denne berättar att han heter *Conny Borg*, att hans sambo heter *Mary Jane Arevala* och att de båda kommer från *Skara*. Han berättar även att de har varit näringsidkare tidigare och att de räknar med att vara på plats i *Undrom* i början av mars. Målsättningen och förhoppningen är att *Botebladet* ska kunna ge en utförligare presentation av de nya ägarna i nästa nummer.

av Rolf Ronestjärna

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

Inom loppet av bara drygt ett år så byter livsmedelsbutiken i Undrom än en gång ägare.

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

Pastoratet upplåter kostnadsfritt ett rum på Sockenstugans övervåning för bibliotekets verksamhet.

Boteå Bibliotek befinner sig just nu i flyttningstagen

Den planerade flytten och invigningen var tvunget att skjutas på framtiden

I förra numret av *Botebladet* kunde vi berätta att *Boteå Bibliotek* var på gång att flytta från det s k kontoret i *Björkå* till *Sockenstugan* i *Undrom*. Flytten var planerad till trettonhelgen och invigning av den nya lokalen var tänkt att äga rum den 31:a januari. Tyvärr grusades dessa planer p g a sjukdom, vilket innebar att hyreskontraktet inte kunde undertecknas. Nu är dock alla formaliteter lösta och ett nytt flytt- och invigningsdatum är spikat. Kontraktet gäller tillsvidare med en uppsägningstid på tre månader för båda parter. Flytt av bibliotekets böcker kommer att ske lördagen den 18:e mars, flytt av bokhyllor lördagen den 25:e mars och själva invigningen äger rum tisdagen den 25:e april. Det nya biblioteket slår upp dörrarna redan klockan 14, men högtidlig invigning av den nya lokalen sker först klockan 18. Under hela dagen bjuder *Bibliotekets Vänner* på fika. *Pia Hedberg*, föreningens ordförande, hälsar att bärhjälp tacksamt tas emot vid båda tillfällena (alla hjälpsamma bjuds på fika) och att det går att höra av sig till henne för ytterligare information (se annons på sidan 34). Dessutom finns det behov av fler bybor som kan tänka sig att hjälpa till vid bibliotekets öppettider.

av Rolf Ronestjärna

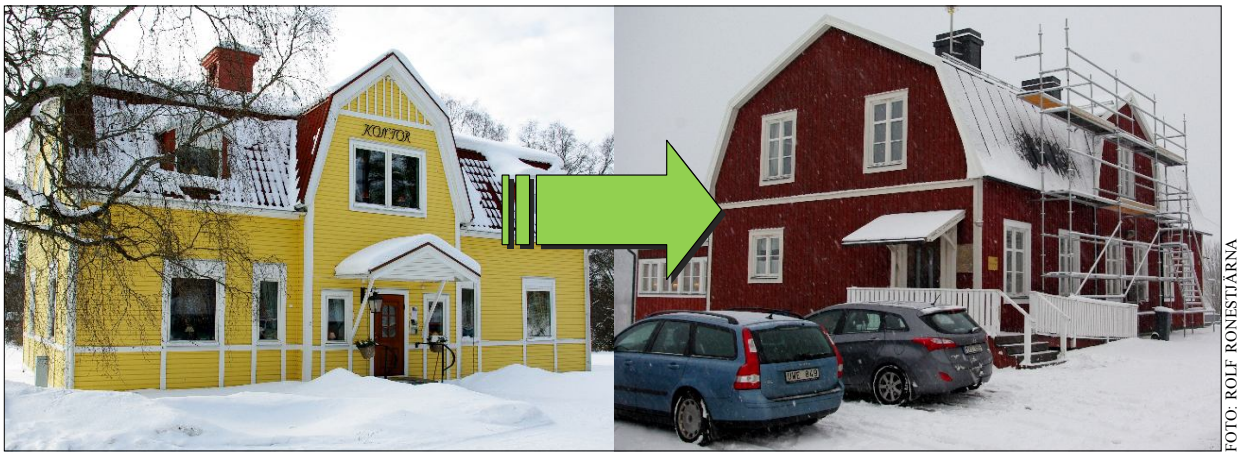

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

Inom en snar framtid flyttar Boteå Bibliotek från Björkå Aktivitetshus till Sockenstugan i Undrom.

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

Grillomsbonden Martin Åslund tycker att hans jobb som bonde både är fritt och omväxlande.

Martin Åslund sadlade om från mjölkbonde till köttbonde

Martin Åslunds framtid som bonde kom att stakas ut redan i unga år

Boteå är en mycket fin och anrik jordbruksbygd där idag en dryg handfull mjölk- och köttbönder kämpar en ganska tuff kamp för att kunna få sina företag att gå runt. *Martin Åslund,* i *Grillom*, är en av få utpräglade köttproducenter i bygden.

Martin berättar inledningsvis att han föddes och levde sina första år i *Ljungå* i *Medelpad*. 1969, på hans femte levnadsår, flyttade han och familjen till *Grillom*, där föräldrarna *Yngve* och *Saga Åslund* (se *Botebladets* vårnummer 2006) tog över ett jordbruk med mjölkkor. Redan från unga år fick Martin vara med och hjälpa till i jordbruket. *”Jag hade en bra uppväxt och vi var många ungdomar i området som höll ihop”*, minns Martin. Skolåren tillbringade han på *Kalknäs skola* och på *Vallaskolan* i *Sollefteå*. Efter årskurs nio jobbade han till en början hemma på föräldrarnas gård i 1,5 år och därefter gick han ett år på *Nordviks lantbrukslinje*. Efter det fortsatte han att jobba drygt ett år hemmavid innan det blev lumpen på *I 21* i *Sollefteå*. Efter muck fortsatte han sin anställning hemma på gården, samtidigt som han under några år även hoppade in som reservavbytare i olika jordbruk inom kommunen. Han var även involverad i *Boteå Brandkår* fram till dess att den lade ned i slutet av 90-talet. Redan 1991 köpte dock Martin ut föräldrarnas halva i jordbruket. *”Tanken hade funnits en ganska lång tid att jag skulle fortsätta jobba inom jordbruket och det var som självklart att jag skulle ta över efter dom”*, berättar Martin. 1996 köpte Martin även ut brodern Eskil ur företaget och är sedan dess ensam ägare. Sedan några år tillbaka hyr dock Eskil halva ladugården för sina 55-60 mjölkkor.

Martins sista leverans av mjölk ägde rum i februari 2007 och i ungefär samma veva skaffade han dikor och kvigor för att fortsättningsvis istället kunna ägna sig åt köttproduktion. Han hade nämligen en tid känt att han ville syssla med något annat och den lite enklare hanteringen, som köttkor innebär jämfört med mjölkkor, lockade också. Dessutom hade mjölkbönderna börjat få allt sämre

betalt för mjölken och likaså hade det tillkommit nya och krångliga regler. Bytet till köttkor innebar också att han fick en flexiblare arbetstid. Idag mönstrar Martin 25 dikor och 35 ungdjur och nu i mars, om allt går som det ska, föds det drygt 20 kalvar och när de nya kalvarna tas in i oktober går fjolårets kalvar till slakt. Egentligen skulle han vilja dubbla antalet dikor, eftersom efterfrågan på kött idag är väldigt stor, men framtiden får dock utvisa hur det blir med den saken. *”Det är viktigt att folk handlar svenska varor, så att dom svenska lantbruken blir kvar. Det är också många andra människor som har sin födkrok via den gröna näringen”*, säger Martin.

Martin berättar vidare att hans knappt 100 hektar egen mark inte på långa vägar räcker till för att kunna förse djuren med foder. Detta innebär att han måste arrendera ungefär lika mycket mark hos folk i närområdet. På den tiden då han hade mjölkkor hade han tre anställda, men idag har han en i form av Arlomsbon *Robert Ekström*. Efter det att Martin 2007 bytte från mjölk- till köttproduktion har han även, via sitt företag, haft möjlighet att ägna sig en del åt entreprenadtjänst. Han t ex sår, slår, skördar och balpressar åt andra.

Att Martin gillar sitt arbete går inte att ta miste på. *”Jag trivs väldigt bra med att vara bonde. Det är ett bra och varierat jobb och man bestämmer själv över sina dagar”*, konstaterar han. *”Det jobbigaste med jobbet som bonde är dock den ständiga oron över rätt väderlek. Det är viktigt med ett varierat väder, men regn och solsken måste komma vid rätt tidpunkt annars blir det problem”*, berättar Martin vidare. Vintertid håller han mest till i ladugården med djuren och för det mesta finns det även ett behov av underhåll och reparationer av både maskiner och fordon. Det brukar också bli en del snöröjning, åt både sig själv och åt andra, och röjning av buskar och träd längs åkerkanterna brukar också stå på schemat. På sommaren handlar det mest om utejobb i form av bl a vårbruk, sådd och två skördar bestående av runt 2 300 rundbalar med ensilage och hö. Ladugården har under senare år renoverats och byggts ut, bl a på grund av nya regler från myndigheterna, vilket samtidigt har inneburit att både djur och människa har fått en bättre miljö.

Sin fritid ägnar Martin gärna åt skoteråkning vintertid och sitt engagemang i den lokala LRF-föreningen. Han har dessutom ett stort idrottsintresse som han gärna odlar framför TV:n när tillfälle ges. Att han överhuvudtaget skulle komma på idén att flytta någon annanstans finns för tillfället inte på kartan. *”Jag trivs bra här i Boteå, även om samhällsservicen skulle kunna vara bättre och en containermack skulle sitta bra, och det är ju här som man känner folk”*, säger Martin avslutningsvis.

av Rolf Ronestjärna

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

Utöver arbetet i jordbruket tillbringar Martin Åslund en hel del tid i sin reparationsverkstad.

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

Trivselfaktorn var en stor anledning till att Lars Överholm bestämde sig för att bli kvar i Boteå.

Undroms Gräv AB torde vara det senast startade företaget i Boteå

Kärleken fick Sundsvallsbon Lars Överholm att flytta till Boteå

Under de år som ligger bakom har *Botebladet* haft den stora förmånen att då och då få presentera det rika företagsliv som förekommer *Boteå*. *Undroms Gräv AB* kan möjligen vara det allra senast startade företaget i bygden. Om dock så inte skulle vara fallet, tar *Botebladet* gärna emot tips om ytterligare företag.

Företaget *Undroms Gräv AB* såg dagens ljus 2015. Företaget, som är stationerat i Sundsvallsområdet, ägs av Undromsbon *Lars Överholm*. Företaget förfogar idag över en maskinpark bestående av en traktorgrävare och en åtta tons minigrävare. Lars, som genom sitt företag tar sig an de flesta typer av grävarbeten (se annons på sidan 36), skulle gärna se att han fick alltfler uppdrag i närområdet, så att han kunde flytta sina maskiner till hemmaplan.

Lars berättar vidare att han är född och uppvuxen i *Töva*, ca en mil väster om *Sundsvall*. Efter

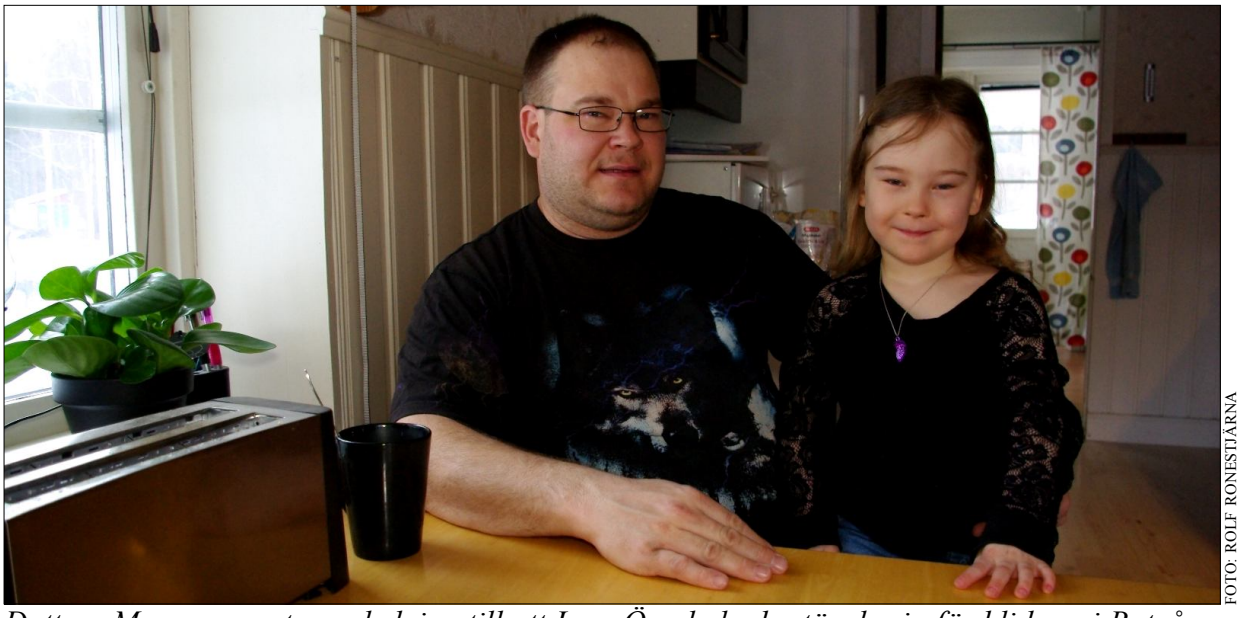

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

Dottern Moa var en stor anledning till att Lars Överholm bestämde sig för bli kvar i Boteå.

avslutade grundskolestudier gick han jordbruks-linjen på *Nordviksskolan*, för att därefter ta över föräldrarnas jordbruk. Efter cirka tio år, närmare bestämt 2002, sålde han jordbruket och flyttade till en lägenhet i *Sundsvall*. I samma veva startade han en ny firma, *Lasses Klövvård*, där han, utöver att syssla med just klövvård, även kom att jobba som chaufför och snickare.

En av Lars studiekamrater på *Nordvik* var Kalk-näsbonden *Tomas Sundberg* och i samband med att Lars vid ett tillfälle var i *Undrom* och hjälpte denne, stötte han ihop med Undromstjejen *Ann Bolin*. De kände redan till varandra, eftersom de hade råkat träffas på en LRF-träff runt 20 år tidi-gare. Efter en kort tid blev de ett par och flyttade in i en av lägenheterna vid *Bettans Konferenscen-ter*. Beroende sitt jobb kom Lars att bo både i *Und-rom* och i *Sundsvall*. 2010 fick paret dottern Moa och mellan åren 2010-2015 kom de att arrendera Anns föräldrars jordbruk, med god hjälp av Anns pappa *Bruno Bolin,* och på slutet uppgick djurbe-ståndet till ett 70-tal köttdjur. I samband med att konferenscentret övergick till att bli ett asylboende gick flyttlasset till *Grillom*.

I höstas bestämde sig Lars och Ann att gå skilda vägar och någonstans i den vevan dök huset, mitt emot macken i *Undrom*, upp till försäljning. Och eftersom Lars trivdes så bra i *Undrom,* och helst ville bo nära dottern Moa, så slog han till och köp-te huset. Den 26:e november flyttade han in och på den vägen är det.

av Rolf Ronestjärna

FOTO: LARS ÖVERHOLM

I företaget finns en Valtra A93 traktorgrävare.

FOTO: LARS ÖVERHOLM

I företaget finns en Hyundai Robex 80CR-9A grävare.

FOTO: LARS ÖVERHOLM

I företaget finns en Scania R144 lastväxlare.

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

Just nu eldar Lars med ved, men han hoppas att inom en snar framtid kunna installera t ex bergvärme.

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

Anne Ståhl Sellins största intresse har ända sedan barnsben varit att teckna och måla.

Anne Ståhl Sellin lyckades hitta sitt drömhus i Boteå

Anne Ståhl Sellins stora kärlek till sin hembygd fick henne att flytta tillbaka till Boteå

Det är alltid lika roligt och inspirerande att i *Botebladet* kunna få presentera nyinflyttade i bygden, både för det att nytt blod kommer in i bygdens blodomlopp och för att det är en tydlig indikation på att bygden är attraktiv för inflyttning.

Anne Ståhl Sellin är ett av de senaste nytillskotten i *Boteå*, även om hon kanske mer är något av en hemvändare, efter att ha bott på andra orter under några år. Anne är nämligen född och uppvuxen i *Björkå* och tillbringade sina sex första skolår på *Kalknäs skola* i *Undrom*.

Anne berättar att hon, under de dryga sex år som hon befann sig på annan ort, hela tiden bar på en längtan efter ett eget hus och att kunna flytta tillbaka till hembygden. När hon därför fick höra att *Claire Sjölanders* hus i *Undrom* (se *Botebladets* vårnummer 2014 på *www.botea.se*) var till salu, blev hon genast eld och lågor eftersom hon redan hade en relation till huset, då ägaren innan Claire nämligen var Annes gammelfarbror. I november 2016 tog Anne över och flyttade in i huset, något som släkten glad-

Anne föredrar att teckna i blyerts.

de sig åt, och sedan dess har en omfattande renovering, med hjälp av mamma Marianne och pappa Ingvar, ägt rum för att huset bättre ska passa Annes behov och önskemål. Bl a har nya golv lagts och omtapetsering skett i så gott som samtliga rum. Inför sommaren finns det dessutom planer på en ny utetrapp och ett trädäck. *”Det känns som om jag har fått komma hem och jag trivs väldigt bra och hoppas att jag blir kvar här många år!”*

I samband med en rundvandring i huset noterar undertecknad att det finns en hel del tavlor och teckningar som bär Annes signatur och Anne berättar då att hennes största intresse alltid har varit att teckna och måla. *”Jag har ritat ända sedan jag kunde hålla i en penna och trots att jag hade en hel del kompisar när jag var yngre, så trivdes jag med att vara själv och kom därmed att utvecklas när det gäller mitt tecknande”,* säger Anne och tillägger att hon ärvt sin konstnärliga talang från både mamma och pappa. *”På högstadiet insåg jag att jag hade en fallenhet för att teckna och att jag ville utvecklas och lära mej mer.”* Detta ledde fram till att hon kom att gå det *Estetiska programmet* i *Kramfors*, med inriktning på bild och form, och att hon därefter påbörjade en lärarutbildning på universitetet i *Umeå*. Ämnena som hon kom att läsa var bild och engelska.

Redan innan Anne var klar med sin fem år långa utbildning, våren 2015, hade hon turen att få en halvtidstjänst som engelsklärare på *Ytterlännässkolan* i *Bollsta*, respektive en på *Högakustenskolan* i *Herrskog*. Inför terminsstarten 2015 flyttade Anne till en lägenhet i *Nyland*. Från och med i höst kommer hon att jobba heltid i *Herrskog*. Givetvis skulle hon även gärna vilja jobba som bildlärare om en sådan tjänst skulle råka dyka upp.

Anne berättar också att hon trivs med sitt arbete och att hon har ett stort utbyte av både kolleger och elever. *”Det är roligt och utmanande att få jobba som lärare och man utvecklas hela tiden på olika områden. Bland annat utvecklas ens förmåga att*

forts. nästa sida

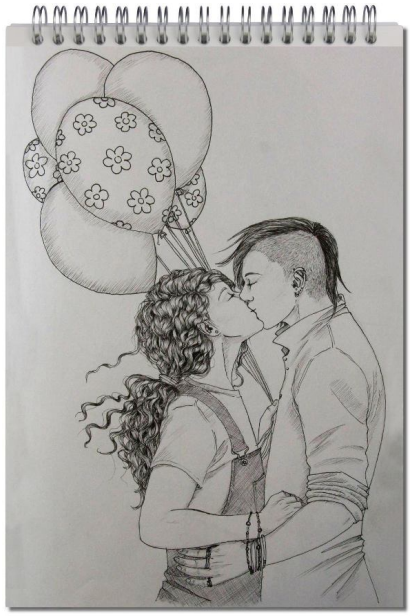

Två kärleksteman i bläck av Anne.

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

Anne tillbringar en ganska betydande del av sin lediga tid med att teckna och måla.

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

Tre av sina senaste målningar planerar Anne att hänga upp väggen i sitt vardagsrum.

förklara saker på ett bra sätt och man tvingas även arbeta med sina dåliga sidor för att kunna bli både en bättre lärare och människa", konstaterar hon. Men eftersom hon inom jobbet möter så mycket människor varje dag, och på så sätt får sina sociala behov fyllda, har hon inget emot att vara själv när hon kommer hem från jobbet. Detta innebär givetvis att hon får ännu mer tid för sin favoritsysselsättning, nämligen att teckna. *"Efter att ha testat dom flesta tekniker, så har jag kommit fram till att det är blyerts som jag trivs allra bäst med"*, konstaterar Anne, samtidigt som hon visar några av sina fina blyertsteckningar. Anne berättar avslutningsvis att hon enbart tecknar och målar för sitt eget nöjes skull och att hon inte har några ambitioner att kunna leva på sin konst. Däremot skulle hon kunna tänka sig att ställa ut sina alster i framtiden, men först när hon själv tycker att det är läge för det. Då och då händer det att hon får beställningar på t ex porträtt, husdjur och bilar.

av Rolf Ronestjärna

Anne skapar också konstverk i sin dator och en del verk har hon lagt ut på sin Facebooksida.

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

Det sviktande intresset kan innebära att Valborgsmässofirandet på Rixdan upphör i framtiden.

Valborgsmässofirandet på Rixdan går en oviss framtid till mötes

Firandet på Rixdan är en fin möjlighet för bygdens folk att träffas

Björkå Samhällsförening är en livaktig byförening med 50-talet medlemsfamiljer. Föreningen förfogar över *Rixdan*, som är en väldigt fin och ändamålsenlig lokal och en träffpunkt för både bybor och övriga bygden. *”Det är viktigt att det finns en lokal på byn som är tillgänglig för både byborna och andra”*, konstaterar *Annica Svensson*, samhällsföreningens ordförande. Lokalen, som ursprungligen var en gåva från *Björkå AB* till byn och som tidigare var en bostad för brukets familjer, används idag ganska flitigt. Bland annat anordnas det där ibland danser och den traditionella höstfesten. Lokalen brukar även användas i samband med den årliga byajakten. Det uppskattade Valborgsmässofirandet på *Rixdan* har dessutom hållits varje år i åtminstone 30 års tid. Tyvärr har föreningens styrelse, som till stor del har hand om skötseln och underhållet av lokalen, kunnat märka att intresset för just Valborgsmässofirandet har minskat för varje år. *”Det finns en stor risk att vi kommer att upphöra med arrangemanget om intresset minskar ytterligare. Men vi hoppas givetvis istället på ett stort intresse den här gången och att många kommer och firar Valborg tillsammans på Rixdan!”*, hälsar *Annica Svensson* (se annons på sidan 34).

av Rolf Ronestjärna

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

Annica Svensson är en av föreningens eldsjälar.

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

Kalle Hansson har fått i uppdrag att göra förvaringslådor till kyrksilvret i Styrnäs kyrka.

Carl-Göran Hansson älskar att gå till sitt arbete på snickeriet

Han har därför inga som helst planer på att gå i pension inom den närmaste framtiden

Snickeriet i den tidigare *Konsumbutiken* i *Offer* tillhör en av bygdens verkliga institutioner och förknippas gärna med *Carl-Göran Hansson*, som via sitt företag *Gammelgårdens Trä* har hållit till i lokalerna ända sedan 1992, då han tillsammans med ytterligare ett par bybor tog över och ombildade det dåvarande handelsbolaget till kooperativ. Under åren har ägarkonstellationen ändrats vid några tillfällen och idag äger han snickeriet tillsammans med Boteåborna *Kenneth Israelsson* och *Martin Hellgren*. *Gammelgårdens Trä* är idag det enda företaget som huserar i lokalerna

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

Offers snickeri bedriver sin verksamhet i den gamla nedlagda Konsumbutiken i Offer.

men då och då befinner sig även de övriga delägarna på plats.

Trots att Carl-Göran, eller Kalle som han kallas, gick i pension för två år sedan, så har han inga planer på att låta sig pensioneras från sitt jobb på snickeriet. *”Jag kommer att hålla på så länge som jag kan. Jag älskar mitt jobb och det är min stora passion! När det blir helg, så riktigt längtar jag till måndagen!”*, säger Kalle. *”Trä är ett vackert och levande material. Man blir aldrig fullärd och det finns så mycket som jag skulle vilja lära mej”*, förklarar han och berättar vidare att han är på snickeriet omkring 30 timmar per vecka och att själva tiden för att snickra delas med underhåll, städning, administration och att ta emot beställningar. I princip alla intäkter investeras kontinuerligt i företaget, bl a i form av nya maskiner.

Kalle Hansson åtar sig i princip alla typer av snickerijobb och som exempel kan man ju nämna att han bl a producerar möbler av 1700-talsmodell. På sistone har kundernas önskemål till ganska stor del handlat om renoveringar eller nyproduktion av fönster av äldre modell. *”Det är fantastiskt roligt när man lyckas få till något som både man själv och kunden är nöjd med”*, konstaterar han glatt. När *Botebladet* kommer på besök är Kalle i full färd med att färdigställa ett uppdrag från *Styrnäs Församling*, som har beställt fyra trälådor till förvaring för sitt kyrksilver. Det har varit en ganska klurig uppgift att ta sig an, där han inledningsvis, för passformens skull fick tillverka trämodeller, föreställande nattvardskalk, oblatask, fat, vinkanna etc. Någonstans runt 60 timmar, kom det ganska komplicerade arbetet att ta och Kalle behövde även göra ett besök i *Styrnäs kyrka* för att testa passformen. *”Det var nervösa minuter och det visasade sej handla om millimeterpassning”*, berättar han och ler.

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

Arbetet med kyrksilverlådorna krävde millimeterpassning.

av Rolf Ronestjärna

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

När väl den första lådan var färdig blev det fortsatta arbetet något mindre komplicerat.

PORTRÄTTET

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

Alice Johansson

Alice Johansson, i Solum, flyttade tillbaka till hembygden efter 50 år

I detta nummer av Botebladet möter vi Alice Johansson i Solum

Alla människor, oavsett om man är något av en doldis eller inte, har en historia att berätta och min förhållandevis långa erfarenhet som redaktör för *Botebladet* bekräftar också detta faktum.

Alice Johansson, detta nummers porträttetperson, torde vara något av en doldis för många. För mig personligen var det första gången som våra vägar kom att mötas och det kom att visa sig bli ett trevligt och minnesvärt möte.

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

Alice Johansson är mycket intresserad av släktforskning.

FEM SNABBA FRÅGOR:

Mitt älsklingsplagg:
- Jeans och tröja.

Så är jag:
- Maken påstår att jag är bra på alla sätt och vis.

Tre föremål jag skulle ta med till en öde ö:
- Fågelbok, kikare och släktforskningsuppgifterna.

Jag blir glad när:
- Familj och bekanta kommer på besök.

Någon jag gärna vill träffa:
- Min pappa, eftersom det är så mycket som jag skulle vilja prata med honom om.

Alice berättar inledningsvis att hon föddes i *Djuped* 1931. Föräldrarna hette *Alfred* och *Jenny Öhman* och Alice var yngst i en barnaskara bestående av sju barn. Samma dag som hon föddes gick förresten *Harry Persson*, den förre europamästaren i boxning, sin sista tävlingsmatch. Pappa Alfred var sysselsatt i det egna jord- och skogsbruket medan mamma Jenny, förutom att hjälpa till i jordbruket, framförallt skötte hushållet och tog hand om den stora barnaskaran. På gården fanns halvdussinet kor, ett par hästar, någon gris och höns, vilket innebar att Alice och syskonen redan från barnsben fick lära sig att hjälpa till hemma.

Det fanns en hel del barn i bygden på den här tiden och man hade väldigt roligt ihop. På sommaren handlade det mycket om bad och utomhuslekar och vintertid var det framförallt skid- och skridskoåkning som gällde. *”Alice var en av dom allra bästa på skridskor!”*, flikar maken Tord in, samtidigt som Alice ställer fram ett dignande fikabrödsfat på köksbordet. *”Det var fantastiskt att växa upp i Djuped och jag hade en härlig barndom!”*, minns Alice och ler glatt vid minnet av sin uppväxt.

De första sex skolåren tillbringade Alice på *Styrnäsgårdens skola* och redan som 13-åring flyttade hon in hos släktingar i *Härnösand* för läroverksstudier där. Under cirka ett par års tid bodde hon även hos Solumsbon *Göran Hällströms* (se *Botebladets* vårnummer 2011 på *www.botea.se*) föräldrar i *Härnösand*. Efter avslutade studier gick hon en maskinskrivningskurs, som hon i framtiden skulle visa sig få god användning för. 1948 återvände Alice till *Djuped* för att hjälpa till hemma, eftersom hennes mamma hade drabbats av sjukdom. Bl a hade föräldrarna en stor jordgubbsodling som de behövde hjälp att sköta om.

I maj 1950 fick Alice jobb som apotekstekniker på apoteket i *Sollefteå*, där

forts. nästa sida

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

Alice Johanssons hus i Solum har postadress Undrom.

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

Alice Johansson uppskattar att hon, efter flytten till Undrom, har fått nära till barn och barnbarn.

bl a hennes kunskaper i maskinskrivning kom till nytta. *”En stor del av medicinerna blandades på plats och vi hade till exempel en egen tablettmaskin”*, berättar hon. Någonstans i mitten av 1950-talet blev Alice och Tord ett par. De hade känt varandra sedan barndomen eftersom Tord var uppvuxen i *Solum*, närmare bestämt i det hus som paret bor i idag. Den 20/9 1958, på Tords födelsedag, växlade de förlovningsringar och två år senare stod bröllopet i *Styrnäs kyrka*.

De följande åren kom de att bo på *Remsle* i *Sollefteå*. Hösten 1963 fick dock Tord jobb i *Älandsbro* vilket innebar att de flyttade dit. Ganska direkt fick Alice jobb på *Apotek Kronan* i *Härnösand*. 1966 föddes sonen Erik och Alice sade då upp sitt jobb på apoteket. *”Det gick till så på den tiden när man fick barn”*, konstaterar Alice. Sonen Erik, som har två barn, bor idag i *Djuped* tillsammans med sin sambo (som har ett barn) och han jobbar som butikschef på *Systembolaget* i *Kramfors*.

1970 gick flyttlasset till ett nyinköpt hus i *Bondsjöhöjden* i *Härnösand*. 1974 fick Alice, via en väninna, en deltidsanställning på *Systembolaget* i *Härnösand* och där kom hon att jobba kvar fram till dess att hon gick i pension 1996. Under ett par år, efter sin pensionering, kom det dock att bli en del inhopp för henne på hennes gamla arbetsplats.

Både Alice och Tord hade under alla år haft en längtan att återvända till hembygden och i princip varje helg brukade de hälsa på i *Solum*. Runt milleniumskiftet fick paret möjlighet att ta över Tords föräldrars hus i *Solum* och året därpå gick flyttlasset dit. Det råder ingen som helst tvekan om att både Alice och Tord är nöjda och glada över att ha återvänt till sin hembygd efter 50 år i förskingringen. *”Både jag och Tord trivs fantastiskt bra i Solum och det är väldigt positivt att ha nära till både barn och barnbarn”*, konstaterar Alice tacksamt och erbjuder påfyllning av tekoppen.

Sedan återkomsten till bygden har Alice bl a hunnit med att, under ett antal år, sitta som sekreterare i *Styrnäs pensionärsförening*. Hon har även, med glädje, kunnat tillbringa en hel del tid i bärskogen och i fjol hamnade bärskörden på drygt 40 liter. Hon berättar också att hon alltid har haft ett stort idrottsintresse. Som barn var hon aktiv i *IOGT:s* verksamhet i *Lo*, där pingis var en viktig del i verksamheten, och tillsammans for ungdomarna iväg på en hel del tävlingar. Under realskoletiden i *Härnösand* började hon att spela handboll och i samband med flytten till *Sollefteå* började hon att träna och spela med *Sollefteå GIF:s* damhandbollslag och efter flytten till *Härnösand* blev det spel med *Älgarna*. Hon spelade även ett antal matcher i *Ångermanlands* landskapslag. Hennes idrottsintresse är fortfarande stort, men numer praktiserar hon uteslutande det intresset framför TV:n, där ishockey och skidor hör till favoritsporterna. Släktforskning är också ett av hennes stora intressen. *”Jag har alltid varit intresserad av det som är gammalt!”*, förklarar Alice till avslutning.

av Rolf Ronestjärna

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

2001 flyttade Alice och Tord Johansson till Undrom och tog över huset efter Tords mamma.

Boteåparlamentet informerar

PRENUMERATION BOTEBLADET

Prenumerera på Botebladet!!!

Känner Du någon utflyttad Boteåbo eller annan person som skulle vilja få Botebladet i brevlådan? Är Du själv inte bosatt här, men ändå vill läsa Botebladet? Vill Du prenumerera på Botebladet för någon annans räkning? Möjligheten finns i så fall att, till det låga priset av **180 kr/år** (inklusive porto), få tidningen skickad dit Du vill!

Vänligen kontakta prenumerationsansvarig: *Karin Ronestjärna, Tel: 0612 - 601 23* eller skicka ett vykort till redaktionen på adress: *Botebladet, c/o Karin Ronestjärna, Undrom 140, 881 95 Undrom*. Allra enklast är det att skicka ett mail till **karin@ronestar.nu**

Boteåparlamentets Bankgironummer är 5548-6377

VIKTIG INFO

REDAKTIONELLT MATERIAL

Lämna alltid in information för **Anslagstavlan** (såsom evenemangstips och annan reklam) till redaktionen i god tid innan angivet presstopp (ju tidigare desto bättre). Det som kommer in i sista minuten tas in i mån av tid och plats. **Artiklar och reportage måste lämnas in minst en vecka före presstopp**. Maila alltid så stora bilder som möjligt, för att få bästa slutresultat. Glöm inte bort att ange fotograf och vilka personer som finns med på bilderna. Bidrag tas helst emot via mail eller USB-minne. Maskinskriven text funkar också, men dock helst bara i nödfall. Mailadressen är som tidigare: **botebladet@botea.se**

LEDIGA HUS I BOTEÅ

Hör av Dig till **Boteå Utvecklingsgrupp** om Du känner till något hus som är till salu eller står tomt i Boteå. Det finns nämligen fortfarande folk som kan tänkas vara intresserade av att flytta hit och som därför söker boende. Tag även vara på möjligheten att hitta och annonsera ut hus via Boteåparlamentets hemsida på **www.botea.se**. Just nu annonseras hus ut!

Kontaktpersoner: Lennart Johansson, 0620-321 82, Laila Lindholm, 602 48, Ingrid Viking, 600 16 & Gun Åslund, 076-268 21 20.

UTDELNING AV BOTEBLADET

Utdelningen av Botebladet inom Boteå sker numer via lokalt ombud. Från och med förra numret körde vi samma upplägg i Björkå, Björksjön och Para. Om Du, eller någon Du känner, mot all förmodan inte skulle ha fått detta nummer, så ombeds Du ringa **073-829 59 09** (Boteå) respektive **070-674 24 95** (Björkå, Björksjön och Para) och meddela detta.

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

Margit Näsholm som vanligen kör syjuntan ensam fick för dagen assistans av Ingrid Viking.

Syjunta ämnad för de asylsökande hålls i Handlarnhuset

Syjuntan i Undrom har blivit en mycket uppskattad träffpunkt för en grupp asylsökande kvinnor

På tisdagarna sjuder det av verksamhet i Handlarnhusets samlingslokal. På förmiddagen och några timmar in på eftermiddagen brukar, sedan några år tillbaka, en liten grupp Boteåbor samlas för trevlig gemenskap runt kaffebordet. Sedan i mitten av januari har ytterligare en verksamhetsform, i form av en syjunta riktad till först och främst de asylsökande som bor i olika lägenheter på *Panget* i *Undrom*, dragits igång på tisdagseftermiddagarna.

Initiativtagare och ansvarig för syjuntan är Solumsbon *Margit Näsholm* och hon berättar att det var *Inga Bodin* som tipsade henne om att kvinnorna, i familjerna på *Panget*, hade uttryckt en önskan om att kunna få träffas och handarbeta tillsammans. Margit blev givetvis intresserad, eftersom hennes liknande verksamhet på asylboendet *i Stöndar* (se *Botebladets* vårnummer 2016 på *www.botea.se*), av olika orsaker och till hennes sorg, hade runnit ut i sanden. *”Syjuntan har blivit en träffpunkt för kvinnorna och det är jättekul att det gick att ordna”*, berättar *Margit Näsholm*, samtidigt som hon hjälper en av kvinnorna.

av Rolf Ronestjärna

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

Den f d textilläraren Margit Näsholm delar gärna med sig av sina kunskaper ifråga om handarbete.

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

Maria Norgren tillsammans med några av dem som deltar i svenskundervisningen på Stöndar.

Svenskundervisning äger rum på asylboendet i Stöndar

Regeringen har utfärdat ny order när det gäller svenskundervisning för nyanlända asylsökande

Sedan hösten 2014 har det, via studieförbunden *Studiefrämjandet* och *ABF:s* regi, bedrivits svenskundervisning för de asylsökande på asylboendet i *Stöndar*. Att lära sig tala och skriva svenska är avgörande för att de nyanlända ska kunna komma in i och integreras i det svenska samhället. Undervisningen har hela tiden ägt rum i *Sunnersta Folkets Hus* och ett antal engagerade Boteåbor har villigt ställt upp med undervisning och vägledning på ideell basis.

En av de Boteåbor som, mer eller mindre, har varit med hela tiden och ifrån starten är Stöndarbon *Maria Norgren*. Sedan en kort tid tillbaka jobbar Maria för just *Studiefrämjandet* och hon berättar att studieförbunden har fått sig en extra pott tilldelad av regeringen, eftersom man har bestämt att nyanlända asylsökande ska ha rätt till svenskundervisning redan från dag 1 och oavsett om de har uppehållstillstånd eller inte. I december månad blev det möjligt att flytta undervisningen till asylboendet vilket var positivt, eftersom man har tillgång till wifi där och det är närmare för kursdeltagarna. Just nu har Maria sju samlingar per vecka delat på tre grupper.

av Rolf Ronestjärna

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

Kunskapsnivån varierar stort bland de runt 30 asylsökande och några är dessutom analfabeter.

FOTO: ULLA BODIN

Flera av medlemmarna i det nya dansbandet spelar även i gruppen Björksjösvängen.

Danskväll till sprillans ny orkester anordnades i Björksjöns Folkets Hus

Ett alldeles nytt dansband har sett dagens ljus i Björksjön, musikens eget Mekka

En del av medlemmarna i gruppen *Björksjösvängen* har även spelat traditionell dansbandsmusik tillsammans utöver dragspelsmusiken. Skillnaden är att *Björksjösvängen* har en sättning med flera typer av dragspel och ackompanjemang av trummor, bas och gitarr, medan det nystartade dansbandet har sättningen gitarr, bas, keyboard, trummor och ett dragspel. Båda sättningarna har sång, men det är betydligt mer att göra för de som sjunger i det nya dansbandet, som hämtar sin musik från bl a *Eliza*, *Bengt Hennings* och *Lasse Stefanz*.

Det purfärska dansbandet, hemmahörande i *Björksjön*, har repat lite till och från, men på senare

FOTO: ULLA BODIN

Runt 50 personer kom till Björksjöns Folkets Hus för att lyssna och dansa till Sliiper's.

FOTO: ULLA BODIN

Besökarna dansade för fullt till den svängiga musiken och de verkade mycket nöjda efteråt.

tid har det blivit mer och mer kontinuerligt varje vecka. En dag kläcktes idén att de skulle ha en offentlig repetition med dans. Då kom nästa fråga: Vad skulle de kalla sig för? *Arne Blackberg*, en av medlemmarna bandeet, hade hittat en skylt hemma hos sig som det stod ”Sliiper´s” på. Den var ett musikminne från en annan tid och en annan plats i Arnes liv. De övriga i bandet tyckte att det lät som en bra idé. För om någon frågar vad namnet står för, kan man ju säga att kanske står det för ”gammal och nött” eller ”ett band som alltid går framåt”, vilket får lyssnaren bestämma själv.

Sagt och gjort! Söndagen den 29:e januari bjöd *Sliiper´s* upp till dans, med smörgås, kaffe och en godisbit. Förhoppningen var att minst 50 personer skulle dyka upp, vilket det också gjorde. Inte så många över 50 personer, men målsättningen var ändå nådd. Besökarna dansade för fullt till den svängiga musiken och för de som blev törstiga fanns det en termos med kallt vatten placerad på ett bord intill dansgolvet.

Sliiper´s består av *Arne Blackberg,* sång och gitarr, *Per Häggblad*, keyboard och sång, *Sven-Åke Sjökvist*, bas, *Klas Häggblad*, trummor, *Sören Israelsson*, dragspel, *Stefan Gideonsson*, gitarr och sång och *Karin Hagberg*, sång. Bandet har tagit med sig spelglädjen in i dansmusiken och här får sången ta mer plats, med både en, två och tre stämmor. Jag fick känslan av att de flesta som var där gärna vill höra mer av dansbandet *Sliiper´s*, så jag tror att idag får namnet *Sliiper´s* stå för ”ett band som alltid går framåt”.

av Ulla Bodin

FOTO: ULLA BODIN

Spelningen i samband med danskvällen i Björksjöns Folkets hus var Sliiper´s allra första.

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

Familjen Noori trivs i bygden men saknar samtidigt den samhällsservice som en stad kan erbjuda.

Asylsökande familj från Afganistan väntar på uppehållstillstånd

Deras flykt från sitt hemland präglades av ganska svåra umbäranden

Ungefär en handfull asylsökande familjer, ditplacerade av *Migrationsverket*, huserar sedan förra året på *Panget* i *Undrom*. En av dessa familjer är familjen *Faraidoon Noori* och *Raima Kahn Noori*, med femåriga dottern *Niyayesh*, från *Herat City* i *Afganistan*.

Vi slår oss ned i familjens sparsamt möblerade vardagsrum och paret bjuder på thé och kakor. De berättar inledningsvis att *Afganistan* inte är en trygg plats att leva i och hösten 2015 tog de därför beslutet att lämna landet för en tryggare framtid. Raimas syster bodde redan i *Sverige*, men det var inte detta faktum som gjorde att de beslutade att bege sig mot just *Sverige*. De har nämligen släktingar både i bl a *Tyskland* och i *Nordamerika*. Resan till *Europa* kom att präglas av svåra umbäranden och de kom att färdas med bil, buss och båt. Hela sträckan mellan *Afganistan* och *Grekland* skedde med hjälp av människosmugglare. Speciellt prövosamt var det att passera gränserna mellan *Afganistan*, *Pakistan*, *Iran* och *Turkiet*. Vid flera tillfällen fick de klara sig en hel dag utan något att dricka, eftersom eventuella toalettbesök kunde innebära upptäckt. Vid en gränspassering skjöt polisen varningsskott framför deras fordon för att få dem att stanna. Men istället för att stanna vände chauffören fordonet och flydde och resesällskapet fick därefter tillfälligt ta sin tillflykt till ett hus för att göra ett nytt försök senare. Där konfronterade Faraidoon smugglarna och ifrågasatte att de hade utsatt sina passagerare för fara. Som svar fick han att även smugglarna hade makt att skjuta dem och han blev därefter slagen och sparkad. För att ta sig in i *Turkiet* från *Iran* var de tvungna att vandra i tio timmar, på slingrande och farliga stigar, över ett bergsmassiv. Vid flera tillfällen fruktade Raima för deras liv. Väl framme i *Turkiet*, närmare bestämt *Istanbul*, skulle de därefter transporteras med buss till *Medelhavskusten*. Vid två tillfällen blev de dock hejdade av polisen och tvingades båda gångerna att köra den nio timmar långa vägen tillbaka till *Istanbul*. Även vid det tredje försöket stoppades bussen och den här gången tog polisen allas flytvästar i beslag. Men den här gången valde dock chauffören att inte återvända till *Istanbul*, utan gjorde istället ett nytt försök och

lyckades att nå den plats där en stor gummibåt skulle ligga och vänta på dem. Även om båtresan bara tog en dryg timme, till den grekiska ön *Mytilini*, så var den oerhört jobbig, speciellt för Raima. *”Vi saknade flytvästar, båten var överfull och det var kallt. Vi visste att många människor hade dött i dom där farvattnen och jag var rädd att även vi skulle dö”*, berättar Raima, samtidigt som hennes ögon fylls av tårar. Båtresan gick dock bra och väl framme blev de registrerade av myndigheterna och placerade i ett flyktingläger. Efter några dagar kunde de fortsätta sin resa mot *Sverige*, via *Makedonien*, *Serbien*, *Kroatien*, *Slovenien*, *Österrike*, *Tyskland* och *Danmark*. I mitten av november 2015 anlände familjen slutligen till *Sverige* och kördes i princip direkt med buss till en flyktingmottagning i *Täby*. Efter mindre än en vecka fick de åka vidare till *Norrtälje* och där kom de att bo på olika boenden i området fram till slutet av mars 2016, då de skickades vidare till *Kramfors*.

Förra sommaren placerades familjen i en av de f d pensionärslägenheterna i *Undrom* av *Migrationsverket*. Deras tid har sedan dess i mångt och mycket handlat om väntan på beslutet om de ska få permanent uppehållstillstånd i *Sverige* eller inte. Och även om de tycker om bygden, speciellt sommartid, så skulle de föredra att kunna få bo mer centralt, bl a för att ha närmare till samhällsservice och för att lättare kunna få ett arbete. Deras största gemensamma önskan är att kunna skapa sig en framtid i sitt nya hemland. Faraidoons dröm är att antingen kunna få bli tågförare eller polis, medan Raima, som talar fem språk flytande, drömmer om att en dag kunna få utbilda sig till advokat.

av Rolf Ronestjärna

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

Via datorn har Faraidoon och Raima möjlighet att ha kontakt med sin släkt och sina vänner.

FOTO: ULLA BODIN

Ulf Lhådö, årsmötets ordförande, flankeras här av Lars Blomén och Bengt Mohlin från Boteå Byavakt.

Boteå Byavakt har under året ökat sitt medlemsantal

Det utökade patrulleringsområdet Björkå/Strinne/Björksjön är en av orsakerna till medlemsökningen

Ett 20-tal personer närvarade vid *Boteås Byavakts* årsmöte söndagen den 12:e februari i *Sunnersta Folkets Hus*, rekordmånga troligen tack vare utökningen av byavakten i *Björkå/Strinne/Björksjön*. Byavakten växer, nu är det 130 st betalande medlemmar.

I verksamhetsberättelsen stod det att föreningen har fått kännedom om sju anmälda brott i *Boteå* under 2016. Fyra i uthus och tre dieselstölder. Vidare gick det att läsa att samarbetet med polisen under 2016 tyvärr har varit i det närmaste obefintligt. Föreningen har påtalat detta och hoppas på en förbättring under 2017.

Revisor *Kalle Hansson* föreslog att styrelsen skulle ges ansvarsfrihet för det gångna året. Han påpekade också att kassör *Malin Flodström* hade behandlat de runt 300 verifikaten under året med stor skicklighet. *Lars Blomén*, föreningens sittande ordförande, fick förnyat förtroende för ytterligare två år. Mötet avslutades med kaffe med dopp.

av Ulla Bodin

FOTO: ULLA BODIN

FOTO: ULLA BODIN

Efter Boteå Byavakts traditionsenliga årsmöte i Sunnersta Folkets Hus serverades det fika.

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

Chatrin Ylwevåg berättade och visade bilder från sin tio dagar långa resa till Sydafrika.

Öresmöte i Sockenstugan hade Sydafrika som tema

Församlingens Öresmöten är en samlingspunkt för byborna och bjuder för det mesta på intressanta gäster

Ungefär varannan månad anordnas s k *Öresmöten* i *Boteå Sockenstuga*, för det mesta med inbjudna artister eller talare. Utan undantag brukar det vara givande och intressanta samlingar som egentligen förtjänar en större publik mot vad de brukar ha. *Öresmötet*, som hölls tisdagen den 21:a februari, hade Sydafrikatema då sockenstugan fick besök av *Chatrin Ylwevåg*, till vardags arbetande som församlingspedagog i *Sollefteå-Boteå pastorat*.

I november 2016 hade Chatrin tillfälle att, som samordningsansvarig för den internationella gruppen i *Sollefteå*, göra en spännande och intressant resa till *Johannesburg* och *Kapstaden* i *Sydafrika*. Samlingen inleddes med att *Lennart Bergström* hälsade välkommen och pålyste att en av Församlingens trogna medlemmar hade gått bort och han föreslog därför en tyst minut till stöd för de anhöriga och för att hedra den bortgångne. Därefter tog Chatrin vid och visade och berättade inlevelsefullt och detaljrikt om sin resa. Efter fikapaus höll hon en andakt till avslutning.

av Rolf Ronestjärna

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

Efter avslutad bildvisning serverade Inga Bodin och Ulla-Britt Peterson kaffe och smörgås.

FOTO: ROLF RONESTÄRNA

Pär-Åke Stockberg, Angelica Jonsson, Stefan Bonér, Klas & Sanna Norberg och Mikael Holmsten.

Holmsten Trios cafékväll bjöd på julstämning i Sunnersta Folkets Hus

Holmsten Trios cafékväll kom den här gången att delvis gå i julens tecken

Sedan några år tillbaka har *Holmsten Trio*, med Undroms egen *Mikael Holmsten* i spetsen, arrangerat ett stort antal cafékvällar och konserter i *Sunnersta Folkets Hus*. Vid varje tillfälle har arrangemangen bjudit på högkvalitativ musikunderhållning med duktiga artister och musiker och det är väl kanske inte helt fel att påstå att konserterna med *Janne Schaffer*, i oktober 2016, och *Helen Sjöholm*, i april 2014, är de två absoluta höjdpunkterna.

FOTO: ROLF RONESTÄRNA

Holmsten Trio samarbetar ofta och gärna med lokala artister i samband med sina spelningar.

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

De församlade åhörarna i Sunnersta Folkets Hus bjöds under kvällen på en musikalisk upplevelse.

Holmsten Trio är idag ofta anlitade och bandet har en bred repertoar som funkar väl i alla sammanhang. För det mesta samarbetar man med olika lokala artister. Söndagen den 27:e november anordnades åter en cafékväll i *Sunnersta Folkets Hus*, även denna gång till förmån för prostataforskningen. Den här gången var kvällens gästartister gamla bekanta för de trogna cafébesökarna; nämligen Härnösandsparet *Klas* och *Sanna Norberg* och Sollefteåtjejen *Angelica Jonsson*.

Som alltid var publiktillströmningen god och de församlade fick som vanligt ta del av mycket god musikunderhållning. Många av låtarna, som framfördes under kvällen, gick i julens tecken.

av Rolf Ronestjärna

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

Angelica Jonsson bidrog till musikupplevelsen.

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

Härnösandsartisterna Klas och Sanna Norberg är ute och reser en hel del tillsammans.

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

Boteås egen tomte väckte vid sin ankomst stort uppseende bland både barn och vuxna.

Lucia- och tomtebesök förgyllde luciafesten i Sunnersta Folkets Hus

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

Tomten hade med sig julklappar till de minsta.

Luciafesten anordnades för tredje året i rad

Lördagen den 10:e december anordnades en luciafest i *Sunnersta Folkets Hus* för bygdens asylsökande. Luciafesten, som hölls för tredje året i rad och var ett samarrangemang mellan *Boteåparlamentets asylgrupp* och *Sollefteå-Boteå församling*, riktade sig till hela bygden, men framförallt till de boende på asylboendet i *Stöndar*. Glädjande nog var det en hel del Boteåbor som hade hörsammat inbjudan.

Festen inleddes med fika från dignande fikabord vilket banade väg för trevlig och intressant gemenskap runt fikaborden.

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

Det lilla luciatåget, med sin vackra sång, var ett uppskattat inslag på luciafesten.

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

De asylsökandes sångframträdande, med sången Vem kan segla förutan vind, uppskattades stort.

Därefter bjöds de församlade på traditionellt luciatåg bestående av Boteås lucia *Nova Larsson* med tärnorna *Linn Norberg*, *Julia Sundberg* och *Tuva-Li Hallstensson*. Till ackompanjemang av kantor *Eva Rosell* bjöd tåget på julstämning med ett antal välkända julsånger.

Efter det var det dags för dans kring granen där bygdens nysvenskar, till sin oförställda glädje, invigdes i de svenska danskringgranensångerna, såsom t ex *Små grodorna* och *Jungfruskär*.

Som sig bör fick festen även i år ett uppskattat besök av Tomten, som även den här gången påminde en hel del om *Lars Gradin*. I sin säck hade Tomten med sig julklappar till de förväntansfulla barnen på plats. Ytterligare ett uppskattat inslag var när de asylsökande tillsammans framförde sången *Vem kan segla förutan vind* på svenska. Avslutningsvis bjöds det även på lekar.

av Rolf Ronestjärna

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

Många spännande möten ägde rum på luciafesten.

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

Gemenskapen stärktes ytterligare i samband med att de församlade förenade sig i dans kring granen.

Insändarsidan

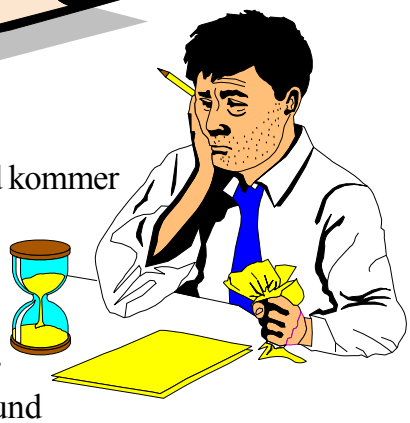

Varför fibernät och varför så många illvilliga rykten

Emellanåt kan man höra uppfattningen om att mobilt bredband kommer att utvecklas och att det därför är onödigt att dra in fiber. Men om man läser på, så är det svårt att hitta belägg för det påståendet. De som är insatta i frågan menar istället att om man har möjlighet att välja mellan fiberkabel och mobilt bredband, så är det fiberkabel som gäller även i framtiden på grund av kortare svarstider, jämnare hastighet och obegränsad datamängd. Man ser på mobilt bredband bara som ett komplement eller ett alternativ. Sedan är det förstås även krav, behov och ekonomi som styr om man ska välja fiberkabel eller mobilt bredband eller vara helt utan. En sommarstugeägare kanske av kostnadsskäl väljer mobilt bredband som han/hon då kan flytta mellan sin permanenta bostad och sommarstugan.

En annan aspekt på det hela handlar om solidaritet med grannar, bygden och framtida generationer. Den som bor längst bort efter en väg kan i sämsta fall bli utan fiberanslutning, på grund av för långa grävavstånd, om de som bor halvvägs efter vägen väljer att inte ansluta sig till fiberkabeln eller när det blir ett generationsskifte på en fastighet, som inte har fiberkabel, så blir det i efterhand dyrare eller kanske alldeles för dyrt att dra in fiberkabel. Detta gynnar inte landsbygdens fortlevnad. Vi som bor på landsbygden måste nog engagera oss mer i det här med fiberkabel om vi inte skall bli akterseglade.

Jag var och lyssnade på IP-Only, som hade ett informationsmöte på Hullsta Gård, måndagen den 13/2-2017. Både åhörare och representanter för IP-Only var negativa mot Sollefteå Stadsnät och man gick på offensiven. Mötet kom nästan mer att handla om stadsnät än IP-Only:s egna planer. Man kunde nästan tro att IP-Only representanter satt bland åhörarna. Kan detta beteende möjligen bero på att anslutningsgraden för IP-Only är låg; 8% i ett visst område och 14% i ett annat om jag minns rätt.

Vid det traditionella ”eftermötet” utanför Hullsta Gård kom ett rykte i omlopp om att stadsnät tänkte hyra in sig på Telia/Skanovas ledning och därmed omöjliggöra för invånarna efter sträckan mellan Västerstrinne och Boteå att koppla in sig på fiberkabeln. Vid kontakt med stadsnät så berättade de att de kommer att gräva en egen kabel från Västerstrinne till Undrom (kabel till Västerstrinne är redan nedgrävd) och att de boende längs sträckan kan ansluta sig till denna kabel om så önskas. Var kommer dessa undergrävande rykten ifrån? Misstankarna går givetvis i en viss riktning med tanke på tidigare rykten och slirande på sanningen från IP-Only:s sida. När det gäller affärer är tydligen allt tillåtet, men det hedrar inte IP-Only.

Jag vill därför upprepa att det är viktigt att vara lokalpatriot och låta pengarna stanna kvar i kommunen än att skicka dessa söderut till ett Wallenbergägt företag, inte minst med tanke på Norrlands koloniala situation. Vi skall inte binda ris åt egen rygg!

Lars Axelsson, Kalknäs

Arga Gubben

Träffade Gubben häromdagen. Ingenting är sig likt längre, tyckte han. **AG:** Jaha, här kommer redaktörn strosande. Glad och nöjd och inte ett bekymmer i sikte. **BB:** Nej, men se god dag! Är det inte en härlig dag? **AG:** Pyttsan! Jag ser ingen anledning till förnöjsamhet. Jag tycker inte att någonting är sej riktigt likt längre. **BB:** Det låter onekligen alarmerande. Vad är det som tynger. **AG:** Det är ingen ordning på någonting längre. Ta till exempel bankerna. Dom vill inte ta emot pengar och dom ger ingen ränta på insatta medel. Så har det inte varit förut. **BB:** Nja, dom är väl inte så begeistrade i kontanter längre, men pengar är dom nog fortfarande intresserade av vad jag kan förstå. Och räntan är väl till stor del ett resultat av Riksbankens görande och låtande. **AG:** Och vädret, redaktörn. Plusgrader i februari och ingen snö. Neej, så har det inte varit förut. **BB:** Nåja, milda vintrar utan snö har väl förekommit. Flenvintrar vill jag minnas att det kallades. SMHI har ingen skuld där. **AG:** Och sjukvården avlövas värre än lövskogen på hösten. Så har det inte varit förut. **BB:** Det får jag nog hålla med om däremot. **AG:** Ja, det liknar mer bypolitik än länssjukvård, tycker jag. Och pensionerna, redaktörn. Har han öppnat sitt oranga kuvert? Maken till deprimerande läsning. Så har det inte varit förut. **BB:** Nej, dessvärre har jag inte ägnat det så mycket uppmärksamhet. **AG:** Det skulle jag råda å det bestämdaste. Nivåerna sjunker för varje besked som kommer. Jag hoppas jag hinner bli pensionär innan det har försvunnit helt och hållet. **BB:** Nej, nu tror jag allt att ni överdriver. **AG:** Jojo. Det kommer han att bli varse när han står på tur. **BB:** Man ska inte oroa sej för morgondagen. Var dag har nog av sin egen plåga. **AG:** Det är nog lätt att säga redaktörn, men ack så svårt att göra. Och det säger jag bara. Det är inte lätt att vara gammal i dessa digitala tider. Alla sitter, står och går med näsan i sina telefoner. Så har det inte varit förut. **BB:** Men det finns många exempel på gamla människor som anammat den nya tekniken och som hänger med utan några som helst problem. **AG:** Så bra för dom då. Men jag tänker minsann inte gå omkring och glo på en liten skärm hela dagarna. **BB:** Pröva lite positivt tänkande. Det finns mycket att vara nöjd med. **AG:** Nää, redaktörn, jag är mycket missnöjd! **BB:** Ja, men det är väl ändå precis som förut. **AG:** Hmpfff...Adjö!

Arne Arnesson Arnes vardagsfunderingar...

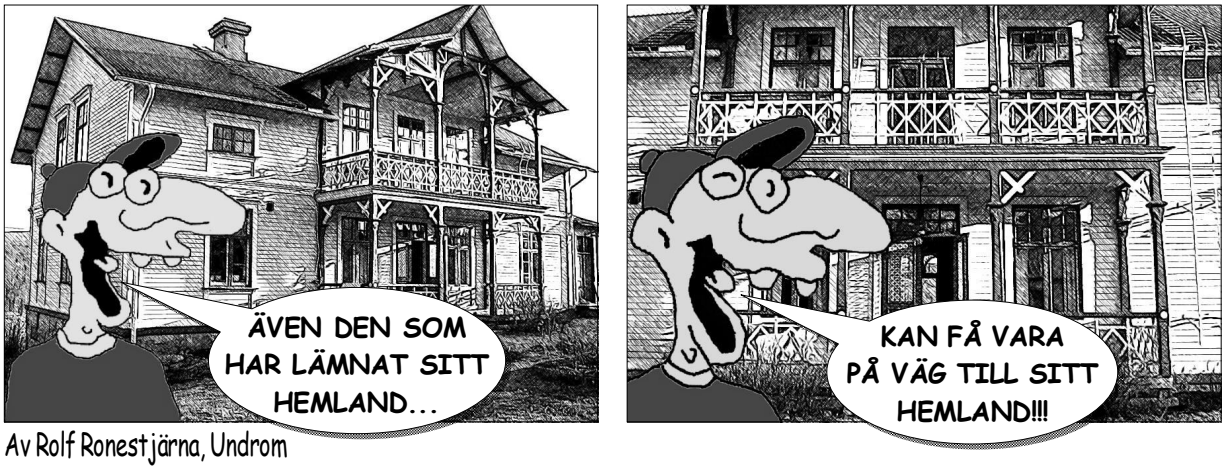

Av Rolf Ronestjärna, Undrom

ANSLAGSTAVLAN

BOTEÅS HEMSIDA
Via Anslagstavlan på hemsidan har Du koll på det mesta som händer i bygden!

Boteå Bibliotek

Sockenstugan i Undrom

Öppet tisdagar kl 14-19

Biblioteket öppnar i nya lokaler tisdagen den 25/4 kl 14.
Högtidlig invigning äger rum kl 18.
Böckerna flyttas den 18/3 och hyllorna den 25/3.
Kontakta Pia Hedberg, på 0620-320 44, om Du har möjlighet att hjälpa till att flytta böcker/hyllor.
Kontakta Eeva-Liisa Victorsson, på 0612-605 29, om Du har möjlighet att hjälpa till vid när biblioteket är öppet.

Stor kakfrossa

och välkomstfika för alla nyinflyttade

Lördagen den 1/4 kl 14-16 i Sunnersta FH

Anmälan om att bidra med en kaksort senast 25/3 (minst 20 st "bagare" behövs för att evenemanget ska kunna genomföras).
Ingen föranmälan för att komma och fika.
Anmälan om kaksort till
Ingrid Viking, 0612-600 16 eller 076-800 21 18

Musikcafé till förmån för "Blå Bandet"

Sunnersta Folkets Hus
Söndagen den 7/5 kl 18

Holmsten Trio
Special guest:
Markus Molin
Entré 120:-
Fika ingår

SWEDISH KICKRACE 11 MARS PÅ BADPLATSEN I UNDROM

Start kl 11 (anmälan kl 09.00-10.30)
Startavgift vuxna 100:-
Pensionär/barn/ungdom upp till 16 år gratis
Banlängd ca 4-5 km. Start vid båtplatsen.
Försäljning av korv/hamburgare/kaffe/läsk
Ev uppträdande av lokala världsstjärnor
Arrangör: Boteå Båt & Bad
För utförligare info se www.botea.se

VÄLKOMMEN

TILL VALBORGS-MÄSSOFIRANDE
30/4 kl 19 på Rixdan i Björkåbruk

¤ KORV- & HAMBURGERFÖRSÄLJNING
¤ LOTTERI ¤ SÅNGUPPTRÄDANDE AV FAMILJEN RONESTJÄRNA ¤ BRASA

Arrangör: Björkå Samhällsförening

Boteå-Styrnäs-dagen

Måndagen den 22 maj kl 12

Lunchtrav

UNDROMS GRÄV AB

• Jordvärme • Kabelgrävning
• Div. schakter • Planering
• Husdräneringar
• Avloppsarbeten t ex trekammarbrunnar
• Grävning av vattenledningar
070-510 49 01 - www.undromsgrav.se

UNDRÖMS IF

+ Herrlag & ungdomsfotboll + Längdskidåkning
+ Fritidsgård + Spinning

Medlemsförmån hos Hårlooken i Björkå

Medlemskort:
Familj 200 kr, vuxen 100 kr,
barn upp till 16 år 50 kr
Bankgiro 5458-5492

Medlemskortförsäljning:
Lollo Wallblom, 0612-604 63
Anders Bodin, 070-663 35 06

Altins Cup den 22/4 på Nipvallen i Sollefteå

Hemsida: http://www.klubben.se/undromsif

ÅRSMÖTE UNDROMS IF

SÖNDAGEN DEN 26/3
KL 12 i BOTATONHUSET
Alla intresserade välkomna!
- Fika serveras -

SUNNERSTA FOLKETS HUS

Välkommen till årsmöte
Söndagen den 2/4 kl 14
i Sunnersta Folkets Hus

Altins Cup 2017

Undroms IF bjuder in till årets upplaga av Altins Cup på Nipvallens konstgräs

Lördagen den 22/4

Första match kl 8.00 - Final ca kl 21.30
(med reservation för ev förseningar)
Inträde 50 kr - Barn under 16 år gratis
Kiosken är öppen under hela cupen och där serveras hamburgare, mackor, kaffe, dricka, fikabröd, godis m m

VÄLKOMMEN!

Saknar ni er katt?

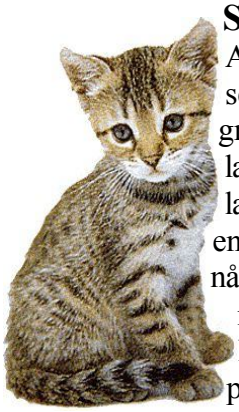

Asylboendet i Stöndar gästas sedan en tid av tre katter. En stor, grå/svart melerad orädd, en mellan svart med vit nos och haklapp, reserverad samt ytterligare en mellan, i huvudsak vit. Är det någon Botebladsläsare som saknar en katt med nämnda signalementen? Hör då av er till Jan, platsansvarig på asylboendet.

DIALOG OM FRAMTIDEN PÅ LANDSBYGDEN

Västra Initiativet bjuder in till dialog om framtiden på landsbygden i Sollefteå kommun.

Vilka frågor vill medborgare prioritera och hur jobbas det redan idag?

Sunnersta Folkets Hus

torsdag 16 mars kl 19.00-20.30 (ca)

Presentation från ett urval av våra ledamöter ur fullmäktige samt kommunstyrelsens utskott.

Vi bjuder på fika.

VÄSTRA INITIATIVET
LANDSBYGD OCH STAD SKA LEVA

gästboken

Det är hit man kommer när man kommer hem, du vet, ja det är hit man kommer när man kommer hem.* Jag lämnade Boteå med siktet inställt på studier i Stockholm. 16 år senare, efter att ha avlagt civilingenjörsexamen, bytt storstadens puls mot dalmål och rumpmasar, gift mig med en smålänning och flyttat halvvägs tillbaka till Stockholm, har jag nu bosatt mig med min man Andreas och vår son Edvin, i ett hus på landet utanför Västerås.

När jag får frågan var jag kommer ifrån, så blir folk ofta lite förvånade när jag berättar att jag kommer från Undrom, eftersom det inte hörs på min dialekt. Eller som min syster sa: "Du pratar ju stockholmska, du!". Nåja, så illa är det inte, men jag får erkänna att åren här nere i de södra delarna av Sverige har slipat bort den dialekt jag hade (förutom hur jag uttalar ordet senap) och det är en sorg. Dels för att jag tycker om dialekter i allmänhet och dels för att det finns så många bra ord som jag minns från min uppväxt och som jag skulle vilja använda mer. Så här i Botebladets gästbok tänkte jag passa på att slå ett slag för några av de här bra orden: Om man satt å langleäs (vilket pappa påpekade att man behövde ibland) så kunde man drabbas av rålösklåån och börja gni så att man fick gå ut. Och då kunde det ju hitt-på-å-hände att man hoppe te vattepärka så man blev tjippskodd. Helt oförhappanes såklart. Om man bara åt kött var man ojönschlig och hade man otur blev det en tjönt, så det var viktigt att äta pärern. Som tur var slapp man grisföttrern för det var onaskeligt så att man rent huskes. Jag misstänker att alla inte förstår riktigt alla orden i stycket ovan, så jag har försökt mig på en "översättning" längst ner på sidan. Det låter sig dock inte göras helt lätt, för det är som med all översättning att man tappar en del av nyanserna. Stavningen, ja, den är helt och hållet baserad på hur det låter.

För mig är Boteå en plats som jag förknippar med värme, glädje och stort engagemang från alla er som bor där. Något som i högsta grad är anledningen till att jag ofta skryter om hur bra det var att få växa upp där. Att på sommaren få vara med och hämta in korna till mjölkning hos Hans och Paula Sundberg och springa barfota i "koblajorna". Att komma hem från skolan på hösten, när septembersolen sken som bäst över Ångermanälven, och kunna gå till bagarstugan där tant Ester (Bodin) och tant Signe (Gradin) bakade tunnbröd och få sig en pinfärsk tunnbrödssmörgås, det var ju livet på en pinne. Och att åka skolskjuts, med Helge Andersson bakom ratten, det var ju en ynnest i sig. Och även om mycket har förändrats de senaste 16 åren, så är mina känslor fortfarande desamma och när jag är hemma på Allstahu (hos mamma och pappa Erik och Barbro), så joggar jag gärna på stigarna uppe i Prästberget och nynnar för mig själv "...det är här man känner var stigarna går..." och känner att det är hit jag kommer när jag kommer hem. Det är väl så att det går att ta jäntan ur Boteå, men det går inte att ta Boteå ur jäntan.

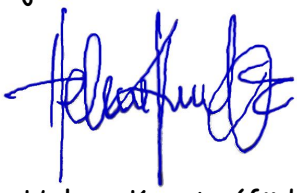

Helena Krantz (född Törnlund, uppväxt som Sundberg)

Liten ordlista.
Langleäs – ha tråkigt, Rålösklåån – inte kunna sitta still, Gni – inte kunna sitta still, Vattepärk – vattenpöl, Tjippskodd – blöt om fötterna, genom skorna så att det "tjippar" när man går, Oförhappanes – oplanerat, Ojönschlig – bortskämd, Tjönt – kött som växer till en klump som är svår att svälja, Pärern – potatis, Onaskeligt – Äckligt, Huskes – rysa
**Text Ronny Eriksson. "Det är hit man kommer när man kommer hem" med Euskefeurat*